

ERSTATNINGSTUR: FYN RUNDT PÅ KRYDS OG TVÆRS – PLUS DET LØSE

Tekst og foto af Allan Sørensen

Allerede tidligt på efteråret i 2019 fik vi booket os ind 10 personer med cykler og nødvendigt grej! Vi var nogle optimistiske gamle gæve gutter samt én med frue, som var meget ivrige efter at gense dejlige køremuligheder i det tyske landskab omkring Kassel og Weserbergland.

Således var alt klappet og klar – og vi var allerede i stemning til at køre nogle passende kilometer sydpå for derefter at nyde indtagelse af apfelstrudel, godt øl, samt schnitzler med mere!

I stedet fik vi alle sammen en lang næse at trutte i - og stuearrest!

Nu er dyre råd jo gode, så vi blev enige om at tage ud alligevel - for i fællesskab at dyrke noget motions-

UKENDT LAND FOR FLERE ?

idræt ved at vride lidt i gashåndtaget! Vi fik meget pludseligt den tanke, at vi så kunne høvle lidt rundt herhjemme, som ganske mange - ganske meget - opfordrede os alle sammen till!

Det er måske bare en lidt løs fornemmelse, men mon ikke at FYN nu bare er en smule forbigået, eller endda ligefrem fremstår som helt UKENDT LAND for flere?

Vi blev derfor enige om at ville forsøge os med området omkring de Sydfynske Alper - så smagte det da altid lidt af fugl!

I løbet af ganske få dage lykkedes det os at skaffe overnatninger til nu otte mand.

Helt nemt var det dog ikke, sådan at skaffe logi, når udmeldingen gik på det antal til overnatning! Det var noget med begrænsninger på 10 personer, som blev tolket mere eller mindre restriktivt! Men det lykkedes at få os placeret på et vandrerhjem på Ærø med to overnatninger i Ærøskøbing. Dertil yderligere to overnatninger i Kerteminde på et lille fancy sted.

Vores mødested blev aftalt til at være Odense, således at kollegerne fra Århus og Fredericia kom vestfra, og andre fra København og Nordsjælland trillede

Gruppen af deltagere med Heros og yderst ses vagthunden.

Ifølge min slagplan gik det derefter mod Svendborg, og heller ikke denne tur var helt lige efter den slagne landevej! Jeg havde atter fundet nogle mærkelige smutveje for at skabe lidt variation i temaet - og de andre gutter måtte så bare hænge på, det bedste de kunne!

Vi nåede derfor i stille tempo frem til Svendborg for at indtage kaffe og dertil lidt blødt brød. Oven på dette traktement trillede vi nemt de 250 meter over til kajen, hvorfra vi skulle med færgen.

frem til Fyn i god ro og orden. Det påstod de da i hvert fald!

Vi hilste derfor på hinanden efter de nye regler: således at vi bare stak på næven med handskerne på!

Min opgave bestod så i at gøre en kort tur på øen - meget lang! Jeg måtte derfor konstruere nogle særdeles omfattende, ja nærmest håbløse svinkeærinder og en hel del forvirrende omveje, hvor jeg trak gutterne godt rundt i manegen! Det opdagede de dog aldrig på noget tidspunkt.

Den største fordel ved at køre på Fyn er, at man indlysende nok - ALDRIG kan fare vild. Det er i hvert fald ikke sket for nogen endnu!

Vi startede så med at køre af sted på de sammenflikkede snoede ture, og først gik det op til Fyns Hoved og derefter sydpå igen ad de små lokale veje, der ligger lidt nord for Kerteminde by. På en god solskinsdag er der mange hyggelige perler eller i hvert fald små veje at trille rundt på lige der omkring!

Vores dagsetape gik herfra videre til Nyborg for at indtage noget frokost og igen lige strække benene, da de gamle drenge som nævnt tidligere ikke er helt unge mere og derfor ikke gider sidde i sadlen flere timer i træk. De kan derfor godt (noget ofte), virke temmelig knarvorne, og de forveksles jævnligt med at være nogle gnavpotter! Men bortset fra det - så gik det nu alligevel.

Den efterfølgende sejlads er jo en herlig afveksling, som tager cirka en time eller lidt mere. Herrerne blev ligefrem lidt dvaske i det, hvilket vel kan tilskrives den rolige søgang, mågeskrigene og den friske luft fra det sydfynske øhav! Men de savnede helt klart at tage deres obligatoriske halve time på sofaen!

Til generel orientering, så er det sådan med disse færgeforbindelser til Ærø at:

En fantastisk morgen, det kan kun blive en go´dag på Ærø.

Det Ærø's flag.

Færgeruten til Ærø kræver nu, at man har købt billet på forhånd!

Hvilket altså betyder, at man ikke bare kan nå frem til færgeren og komme med over - selv på mc!

Med på overfarten var sørme også lige vores kendte redaktør fra bladet! Desværre lod vi os ikke give tilkende, idet han som bekendt lige har solgt sin store KMW K1200LT 2006 og således tilsyneladende sniger sig rundt i landet, ikke på en 2-hjulet ej heller på en 3-hjulet - men i et 4-hjulet køretøj, som ikke en gang er med det rigtige mærke på foran!! Han var lige henne og kikke langt efter cyklerne, men vi vendte selvfølgelig ryggen til ham!

Frafaldne har aldrig haft det nemt, uanset årsag!

Vores gode hjerte og rygte løb dog af med os alligevel, og vi forbarmede os over Brian samt hans kone Hanna, og ikke mindst det faktum, at han havde

medbragt deres meget store vagthund Heros! Han og fru (ja altså Brian) sidder foran og så råder hunden over resten af den store kassebil!

Vi kunne jo hurtigt se det perspektiv, at redaktøren stillede med en vagthund, som han velvilligt tilbød at lænke sammen via en kæde på en 10 til 20 meter, der gik gennem alle vores forhjul på cyklerne om natten!

Ingen tør nærme sig sådan en lænkehund i mørket - heller ikke redaktøren, kunne jeg forstå på ham!

Ved ankomsten til Ærøskøbing tog derfor alle glade hen til Villa Blomberg, hvor vi havde sikret os overnatninger på øen. Nu kunne vi således sove stille og roligt, idet vi havde narret Brian til at gå nogle vagtrunderinger med sin kæmpehund! Der er selvfølgelig altid en pris at betale for at være med i vores fællesskab! Men han blev såmænd rigtig glad for at blive tilknyttet - som en slags hang-around!

Hver morgen blev cyklerne inspiceret - efter grundig og omfattende rengøring. De blev selvfølgelig sprittet af, især gashåndtagene er meget vigtige i disse tider! Jeg havde klogelig nok medbragt en kraftig, gammel gummihandske. Den benyttede alle de andre så i mangel af bedre! Selv redaktøren fik tilbudt at låne den til at afspritte rattet i deres store bil!

Derefter tændte vi så bare for varmen i håndtagene - så var det problem løst!

Så kunne vi med særdeles god samvittighed nu trille fra den ene landsby til den næste uden at viderebringe ubehagelige bakterier eller det, der er værre!

En i gruppen havde god kontakt til en lokal mc mand, og vi fik med meget stor fornøjelse af denne flinke Henrik Schrøder fremvist Ærø med mange særdeles gode steder og meget lokale veje. Det er nærmest som singleroads!

Da det jo ikke nødvendigvis drejer sig om at tumle rundt med motorcyklerne hele tiden, var vi i nogle timer godt beskæftigede i Marstal på Søfartsmuseet. Og de var glade for at få besøg, så vi fik lige pudset de gamle sømands gloser af. Redaktøren blev kontaktet af formanden (som også hedder Kim), og vi

blev instrueret i at opføre os fornuftigt og til i særdeleshed at køre "ornlig"! Så på resten af turen turde vi simpelthen ikke andet!

Vi havde et særdeles pragtfuldt vejr, og selvom vi kun fik trillet cirka 60 km rundt, så var opholdet for os alle helt klart særdeles vellykket. Altså stærkt positivt og anbefales hermed.

Efter at have turneret godt omkring på Ærø, skulle ekspeditionen jo videre. Så gutterne sadlede op igen på tredje dagen, og nu med gyldige billetter benyttede vi igen muligheden for en afslappende sejltur mod Svendborg. Som tillægsoplysning kan jeg informere om, at ens stressniveau kan blive temmelig ødelagt af sådan en dejlig times sejllads i solskin det sydfynske!

Derfra gik det i retning af Vester Åby. Noget efter fik jeg narret dem ind på vejen til Katterød, og i det skovrige og bakkede terræn ved Holstenshuus fik vi set dele af det dejlige Sydfyn. Lidt senere fandt vi frem til noget frokost med rigtig god sommerstemning på torvet i Faaborg, og efter en fortjent timeout, fortsatte vi herfra til Dyreborg Havn.

Så bevægede hele banden sig lidt omkring på Horne, og fortsatte til Millinge, hvorfra det så ellers gik opad i bakkerne til Trebjerg. Herfra (128 m o.h.o.) er der en imponerende udsigt over lokale småøer, og endvidere kan man se Als og Jylland i det fjerne. Men hvorfor stå og kikke langt efter Jylland når det nu drejer sig om at nyde Fyn?

Så gik det ellers igen over stok og sten til Svanninge og de bakker, der er arrangeret så nydeligt deromkring. Senere blev kursen sat hen imod Rolfsted og Rynkeby. Eftermiddagskaffen var strategisk placeret i Kerteminde - og her var vi sat stævne til senere indkvartering på B&B Hotel. Også her var værtsparret med Margit i front klar til at indkvartere os på allerbedste vis. Når cyklerne er parkeret, nydes en kølig pilsner med ekstra god samvittighed, og en afslappet stemning breder sig igen hurtigt.

Selv værten, John var med ude og sparke dæk, og det var for resten nu mest min cykel, han gav sig til

Så kom gutterne (omsider) på Museum.

at sparke temmelig hårdt til! Nå - men han lader nu til at være en rigtig hyggelig fætter alligevel, selvom han ikke har forstand på motorcykler! Han kører dog rundt i et bilmærke med det rigtige emblem på!

Den følgende dag var disponeret til fælleskørsel mod Odense og videre ad Rugårds landevej til Brendrup. Den blev valgt, da den snor sig så dejligt, og stressniveauet skulle jo helst ligge pænt lavt nede! Midt på dagen var vi dermed i sindigt tempo nået frem til Assens - og cirka en time senere kørte vi så til Hølnæs og det smukke landskab i bugten dernede.

Vi skulle herefter nordpå, og det lykkedes os at finde Haarby, Glamsbjerg og Tommerup via hidtil ukendte og vildledende omveje, og vi indtog Bogense og en hyggelig frokost på Erik Menveds gamle kro i rette tid.

Tilbagetoget blev spredt ud i området nord for Otterup og Odense, så cyklerne trillede planmæssigt ind ved Kerteminde B&B Hotel på bedste vis.

Det lykkedes ikke rigtigt på noget tidspunkt at få hængt sidste manden af (Det var vist ham, de kalder

Palle) så ruteplanlægningen må have været fornuftig nok, eller også var vores gode mand i stand til at fornemme de mærkelige omveje og besynderlige ændringer, som var lagt ind på ruterne! I hvert fald var alle cyklerne tilstede, når vi skulle forfriske os med diverse drikkevarer og påfyldninger af depoterne!

Det lille superhyggelige Kertemind B&B hotel får herfra helt klart bedømmelsen 5 ud af 4 stjerner! Og Margit tildeles yderlige en stjerne for sit store engagement og tålmodighed med vores roden rundt i deres lille hotel! Det var et svært hyggeligt ophold!

Aftenerne blev på vanlig vis, noget med at bytte løgnehistorier, der bliver bedre og bedre for hver genfortælling! Disse festlige indslag må absolut ikke fraviges i den type forsamlinger!

Dog skal jeg ved lejlighed have mig en kammeratlig samtale med Kim (formanden), idet redaktøren himself fremturer med en overmåde drabelig fortælling. Og det er jo sådan set snyd! Den røverhistorie tager helt sikkert prisen for den mest fantasifulde, man længe har hørt! Han tager endda land og rige rundt med den beretning og tager fusen på folk. Derude rundt omkring er der nok nogle gode BMW folk, som har hørt om det?

Kort fortalt går det på noget med engang, da han var yngre og var på en slags knallerstur med nogle andre drenge. Området var temmelig kuperet, åbenbart lidt som vi kender det så godt fra Svanninge bakker. Midt om sommeren lå de i telt – og så gav det sig til at sne - helt vildt. Mindst 1 meter sne væltede ned midt om sommeren og det frøs 22 gr. om natten?? Det betød derfor, at de sov med deres scooterstøveler på i soveposerne om natten! Der rendte ulve rundt om teltet, og på et tidspunkt kom der en militærmand og udbad sig forklaring på deres ophold. Han ringede efter en helikopter, som dog mærkeligt nok først kom en uges tid senere. Her blev de læsset ombord - dog uden deres grønne mælkekasser med bagage fra knallerterne, som piloten selvfølgelig ikke ville have med. Han var trods alt ikke helt dum!

Jeg har personligt gransket mange kort forgæves, selv et kæmpestort Danmarks kort, uden dog at finde det omtalte sted. Redaktøren påstod i hvert fald, at det var en anelse større end de sydfynske

alper! Vås og vrøvl. Han kaldte det noget med Himalaya. Har aldrig hørt om det!

Ud på aftenen inden folk gik hver til sit, blev der hølydt kommenteret på dagens strabadser. Både turledere og turarrangør fik i den grad læst og påskrevet! Enkelte dominerende stemmer var meget personorienterede! Ligeså var den kunstneriske udførelse af turen et flittigt debatteret emne. Man skal kunne tåle meget konstruktiv kritik og altså generelt ikke være tyndhudet blandt disse bikere! Men eventuelle negative bølger, der ikke er fagligt relaterede, ser vi her helt bort fra!

Vi fik samlet spolet omkring 600 km op alene ved kørsel på Fyn.

Ovenstående beretning er således - delvis i overensstemmelse med det hændte. Enkelte oplevelser kan dog godt være påvirket en lille bitte smule af noget erindringsforskydning fra min side.

Jeg har efterfølgende bedt om supplerende kommentarer fra gutterne, men de har efter at have gennemgået mit oplæg, alle afgivet klare udmeldinger om, at de kun stedvis kan genkende den fremstilling, som jeg ellers redeligt og sobert har skitseret ovenfor på allerbedste vis!

Ligeledes oplyser redaktøren overfor mig i en fortrolig mail, at han, så vidt han erindrer, aldrig har været på Ærø! I hvert fald ikke sammen med mig!

Krakilere og kværulanter er der tilsyneladende nok af!

Men her på FYN, tager vi det slet ikke så tungt: skidt pyt med det!

Man kan således konkludere af ovenstående, at vi er mange, der mener, at det var en usædvanligt god erstatningstur! Dog vil jeg næste gang, jeg skal afsted – igen gerne vælge at køre med de samme rigtige motorcykelvenner!

Fyn rundt på mc var en herlig oplevelse.

Venligst
Allan